

Брюксел, 2 май 2018 г.
(OR. en)

Междуинституционално досие:
2016/0230 (COD)

8216/18
ADD 1 REV 1

CODEC 607
CLIMA 66
ENV 244
AGRI 185
FORETS 14
ONU 30

БЕЛЕЖКА ПО ТОЧКИ I/A

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
Относно:	Проект за регламент на Европейския парламент и на Съвета за включването на емисиите и поглъщанията на парникови газове от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 г. и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 и Решение № 529/2013/ЕС (първо четене) — Приемане на законодателния акт — Изявления

Изявление на Латвия и Литва

Латвия и Литва оценяват усилията на естонското председателство секторът на земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (ЗПЗГС) да бъде включен в рамката за политиката в областта на изменението на климата в периода след 2020 г.

При все това, като вземат предвид окончателния компромисен текст, и двете страни изразяват загриженост относно задължителните изисквания за отчитане за влажните зони, считано от 2026 г.

Следва да се признае значението на влажните зони като ефективни екосистеми за съхраняването на въглерод.

При все това географските условия определят значително по-голям дял на влажните зони в Северна Европа и в някои страни от Западна Европа в сравнение със средното равнище за ЕС.

Това съответно означава, че тези земи играят особено важна роля при определянето на целите, свързани с климата (и за изпълнението на правилото за отсъствие на дебити), както и за ефективното и устойчиво управление на ресурсите.

Съгласно рамката на Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКООНИК), за да докладват за емисиите си и поглъщанията от управляваните влажни зони държавите се насърчават да използват последните технически насоки от „Допълнението от 2013 г. към ръководствата на Междуправителствения комитет по изменение на климата („МКИК“) от 2006 г. за националните инвентаризации на парникови газове: влажни зони“. Напредъкът в прилагането на ръководствата от допълнението от 2013 г. за влажните зони е различен в отделните държави — членки на ЕС.

Значението на напредъка на държавите в прилагането на допълнението от 2013 г. за влажните зони нараства, когато се приложи задължителното отчитане за влажните зони, тъй като в този случай се вземат предвид сравнимостта на постигането на целите и въпросите, свързани с финансовото въздействие.

За да се осигури стабилна и прозрачна отчетна система, всички държави членки следва да използват еднакви ръководства за влажните зони, преди да се приложи задължителното отчитане.

Освен това на държавите членки трябва да се предостави възможност за сериозни усилия и достатъчно време с цел:

Да се получат точни национални данни относно управлението на влажните зони и да се намали несигурността. В това отношение все още се изисква съществена работа; и

Да се получат национални фактори за регионите (в умерената климатична зона), особено защото в националните фактори в ръководствата от допълнението от 2013 г. за влажните зони има голяма несигурност. На държавите членки следва да се осигури подходяща научна и методологична подкрепа на равнище ЕС.

Предвид изложените по-горе обстоятелства настоячиво призоваваме Европейската комисия, при предстоящото преразглеждане на този регламент, да вземе предвид евентуалната липса на точни данни и национални емисионни фактори за прогнозиране на емисиите и поглъщанията в рамките на управлението на влажните зони, както и да се гарантира, че държавите членки ще разполагат с достатъчно време да ги подобрят.

Изявление на Полша

Полша изразява дълбокото си разочарование от така приетия текст на *регламента на Европейския парламент и на Съвета за включването на емисиите и поглъщанията на парникови газове от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 г. и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 и Решение № 529/2013/ЕС. Фактът, че горските екосистеми са най-големият и най-съществен поглътител на въглерод в Европа не намира подходящо отражение в предложеното законодателство. Определянето на прогнозно референтно ниво за горите за управляваната горска земя въз основа на кратък период между 2000 г. и 2009 г. е произволно решение, което е от полза за някои държави и в ущърб на други, тъй като периодът не е достатъчно представителен за управлението на техните гори. Освен това се създава неадекватна картина на горското стопанство в държавите членки, тъй като системата за отчитане се основава на така конструираното прогнозно референтно ниво за горите, а ключът за разпределение на компенсаторния механизъм се основава на параметъра за горско покритие, макар че това е само един от многото параметри, свързани със сектора на горското стопанство. Посочената по-горе методология на отчитане може да доведе до генерирането на дебити въпреки положението, при което ресурсите от горска биомаса ще нарастват в резултат на реалните нетни поглъщания.*

Ако няма достатъчно признаване на дългосрочните ползи за климата, предоставяни от горските екосистеми, и те се отчитат като емисии, въпреки че количеството добивана дървесина е много по-малко от годишното нарастване, планираните инвестиции в сектора на горското стопанство и дърводобива ще бъдат много ограничени. Това поставя под въпрос ролята на горите и на дървесината в бъдещата зелена икономика на ЕС. ЕС следва да насърчава използването на горските си ресурси и то не само като щадящо околната среда решение, но също и като принос за увеличаването на ролята на горите в биоикономиката и устойчивото развитие на региона. Ограничаването на добива в ЕС неизменно ще доведе до увеличаване на вноса на дървен материал с произход извън ЕС.

Освен това Полша изразява дълбока загриженост относно настоящата структура на рамката за отчитане по отношение на компенсаторния механизъм за управляваната горска земя (член 11, параграф 1), тъй като той ще лиши дадена държава членка от възможността да използва механизма за гъвкавост между секторите на ЗПЗГС и регламента за разпределяне на усилията (РРУ), който зависи от член 7 и от ограниченията, определени в приложение III от РРУ. Използването на единици от компенсаторния механизъм предполага отказ от използването на член 7 от РРУ.

Според разбирането на Полша това противоречи на първоначалното намерение да се засили ролята на сектора на горското стопанство в изпълнението на политиката на ЕС в областта на климата, тъй като съществува обоснован риск посочените по-горе условия за използване на компенсаторния механизъм за управляваната горска земя да бъдат определени по начин, съгласно който се намалява мащабът на използване на отделните ограничения в гъвкавостта между РРУ и ЗПЗГС, което на свой ред представлява допълнителен елемент за увеличаване на целта за намаляване на емисиите. Посоченото по-горе, заедно с условието за установяване на правило за отсъствие на дебити на равнище ЕС, предизвиква дълбока загриженост, защото изпълняването на това условие до голяма степен е извън контрола на дадена държава членка, което според Полша не би следвало да се случва.

Изявление на Португалия

Португалия приема споразумението, постигнато между Европейската комисия, Съвета на ЕС и Европейския парламент. При все това бихме искали да подчертаем, че по отношение на подхода към този сектор остават редица притеснения.

Както сме изтъквали още от началото на този дебат, секторът на ЗПЗГС следва да бъде изцяло интегриран в политиката за климата по начин, според който се търсят решения и се предоставят стимули за постигане на реално намаляване на емисиите и се насърчава улавянето на въглерод. Секторът на ЗПЗГС е от жизненоважно значение за постигането на въглеродна неутралност, предвидена в Парижкото споразумение, и собствената цел на Португалия за постигане на въглеродна неутралност до 2050 г.

От самото начало изтъкваме също и многобройните възможности и начини за подобряване на една система, която беше разработена съгласно архитектурата на Протокола от Киото и която вече се е доказала като излишно сложна и с много ограничен ресурс за насърчаване на реални действия.

Крайният резултат води до по-голяма двусмисленост, по-специално при изчисляването на прогнозното референтно ниво за горите. Това също надхвърля международната ориентация по отношение на отделното отчитане на мъртвата дървесина.

Тези два аспекта внасят усложнения във въпросния регламент, като се затруднява неговото разясняване и прилагане.

Португалия също подчертава, че задължителното отчитане за влажните зони ще наложи съществено усилие на редица държави членки, за които влажните зони са пренебрежим източник на емисии.

Считаме, че след 2030 г. ще бъде възможно този модел да бъде значително подобрен, като се надгражда върху опита от прилагането му и върху други смислени подходи, които понастоящем следват други държави по линия на Парижкото споразумение.
